

SMELTER SAMMEN: Kunsthistorie og industri smeltes sammen i Maiken Stenes utstilling på Oslo kunstforening. FOTO: MAIKEN STENE

Naturvoyeurisme

KUNST

«Point Voyeur»

Maiken Stene
Oslo Kunstforening
Står til 1. november

ANMELDELSE

Maiken Stene går ned
en allerede opptråkket
sti, men med et smell.

Er timingen riktig, rammes du av en eksplosjon idet du trer inn i Stenes utstilling. Videoen «This Land is My Land» inneholder lydspor fra en sprengning i en gruve i Sokndal. Landskapet her transformeres fullstendig ved at seks millioner tonn ilmenitt brytes ut årlig. Dette videreføres til titandioksid, som gir en total hvithet – noe som også var utgangspunkt for et tidligere prosjekt av kunstner Marte Johnsen.

Videoens kulisser er laget etter modell av motivet på en tegning av en gruve, signert Thomas Allom i 1837. I utstillingen vises tegningen som trykk, og de store pappkulissene i filmen kommuniserer på mystisk vis med det opprinnelige motivets historisitet.

Stene entrer en nokså velkjent kunstrutine, ved å kritisk rette blikket mot en natur som formes, underlagt vår pragmatiske bruk av den som utvinningskilde. Gjennom den gjennomgående refereringen til nasjonalromantisk land-

skapsmaleri, og ved å selv bidra med noen godt utførte maleriske dvelinger over avgrunner i fjellrekker, reflekterer Stene rundt produksjonen av landskap. Disse landskapene tjener i utgangspunktet ulike formål – både som mål for en estetisk, konstruktiv bevegelse og en produktiv utnyttende tenkning.

Ved å presentere kunsthistorie og industri side om side, smelter de også til dels sammen som konsept. Også Stenes malerier opptrer som kulisser, oppstilt med plastiske fragmenter som samspiller med naturen. Installasjonen er grunnleggende teatralisk og performativ. Skilt med uviss signaleffekt opptrer de som markører av vår selvbevissthet i omgang med naturen – på et vis er den stadig fremmed for oss.

Interessant er vekten Stene legger på vårt tilgjengelige apparatur for å gripe naturen. Hun har blant annet stilt opp et geologisk måleinstrument fra 1960. Ser man inn i siktet, trer et Alloms tegning igjen frem, der det henger i det tilstøtende rommet. Det skaper finurlige krysslinjer gjennom utstillingen, og landskapet som motiv rammes inn. Utsiktspunkter og perspektivlinjer er kulturelt tillærte og pedagogiske størrelser, valgt ut for oss som fikserte punkter for en videre horisont. Landskapet som peep show vender det blinde øyet til naturens eget forfall.

Line Ulekleiv

kunst@klassekampen.no